

PREBERITE

V pionirski knjižnici mi ni vseč to, da knjige, ki jo rabimo v šoli na domače branje ne moreš hitro dobiti. Tudi poljudno stranstvene knjige težko dobimo. Zar je dolj časa iščem knjige iz naslovom „Papirnata deteljca“.

Zato imam željo, da imateh takih knjig več.

Lepo Marbo

MED KNJIGAMI

L. III. št. 3

Leto 1973/74

št. 3

MED KNJIGAMI je bilten pionirske knjižnice v Kranju /oddelek pri Osrednji knjižnici Kranj/. Na leto izide 5 števil. Ureja vodja oddelka Berta Golob. Uredniški odbor: Ada Hrvatina, Bojan Pisk, Alenka Bolle-Vrabc, Ivo Zrimšek. Razmnožuje Delavska univerza v Kranju

PREBERITE

članarina za leto 1974 je ostala nespremenjena - stane 5,00 ND.

rok izposoje

je za leposlovne knjige 14 dni, za poljudnoznanstvene pa mesec dni.

z a m u d n i n o

0,50 ND za knjigo zaračunamo že prvi zamudni dan in velja za en izposojevalni rok.

pri opominih zaračunamo tudi poštnino.

ure pravljic so v pionirski knjižnici vsak drugi četrtek.

STO KAPELJ ČRNILA
PIJAVKA POPILA,
PO LISTU HODILA,
SLEDI ZAPUSTILA.

Kaj
je
to
?

SRČEK IMA IZ GRAFITA
IN ŽIVOTEK IZ DREVES;
POIJA BELA IESOVITA
PREPOTUJE VSE POČEZ.

R E V I J E I N Č A S O P I S I

ki jih lahko prebirate v pionirski knjižnici:

CICIBAN

PIONIR

KURIRČEK

PIONIRSKI LJST

DELO

I T D

MLADINA

MLADOST

MODRA LASTA

MOJ MALI SVET

OBZORNIK

OTROK IN DRUŽINA

PLANINSKI VESTNIK

PROTEUS

PRIRODA, ČLOVEK IN ZDRAVJE

TABOR

T I M

ŽIVLJENJE IN TEHNIKA

UČITELJICA SE UČILA NI,
IN VENDAR STAROST IN MLA-
DOST UČI.

Kaj
je
to
?

ČRNO NA BELEM,
MED PLATNO ZAJETO.
MRTVO JE, A VENDAR
SEZNANJA TE S SVETOM.

125-letnica

8. 2. 1849
prešernov
dan
8. 2. 1974

Na Franceta Prešerna nas v Kranju
spominjajo

OSNOVNA ŠOLA DR. F. PREŠERNA

PREŠERNOV SPOMTNSKI MUZEJ

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

PREŠERNOV GAJ

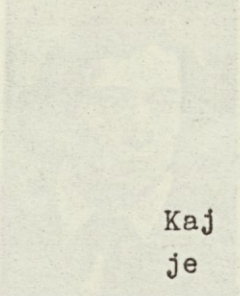
PREŠERNOVA ULICA

PREŠERNOV ZPOR

PREŠERNOV HRAM

PREŠERNIANA / to je posebna zbirka knjižnih, likovnih in glasbenih del o Prešernu. Dopolnjuje in hrani jo študijska knjižnica v Kranju. /

BELA NJIVA, ČRNA RAL,
MODER MOŽ JO JE ORAL.

Kaj
je
to
?

BREZ UST GOVORIM,
NEZASTOPNIM MOLČIM.

Nove knjige

- M. Cerkovnik: Pravljica na visokih petah
- M. Lobe: Babica v jablani
- I. Zorman: Storžkovo popoldne
- O. Sekora: Dogodivščine mravljinčka Ferdinanda
- L. Suhodolčan: Mornar na kolesu
- I. Ferlež: Siva družčina
- T. Rebolj: Goldenbrük in Sanja
- M. Diekmann: Padu je nor
- M. Šolohov: Človekova usoda
- K. Grabeljšek: Velika vera
- Mladi vedež od A do Ž
- Knjiga za dekleta
- M. Zidar: O psih
- V. Ribarič: Ikarus leti v vesolje
- M. Mercouri: Rodila sem se kot Grkinja
- J. Alešovec: Kako sem se jaz likal
- I. Špolar: Stanovanje
- J. Jalen: Ovčar Marko

ČRKE JEM,
ČEPRAV KAJ JE ČRKA, NE VEM;
V KNJIGAH NOČ IN DAN TIČIM,
IN VENDAR SE IZ NJIH NIČ NE
NAUČIM.

Kaj

je

to

?

KAKO JE DREVESU IME,
ČE VSI LISTI IZ ENE VEJE DRŽE?

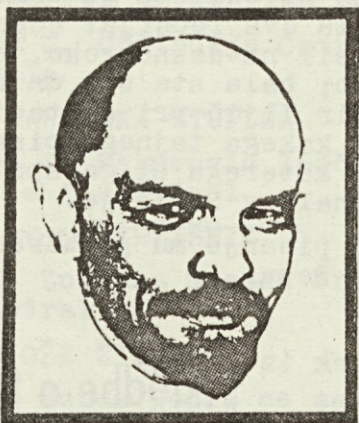
vladimir iljič lenin

50 - letnica smrti

Lenin se je vrnil iz pregnanstva.

Carske oblasti so mu prepovedale živeti v prestolnicah in v tistih mestih, kjer je bilo mnogo tovarn, zato da bi držale Lenina kar moči daleč od delavcev.

Tedaj si je Vladimir Iljič izbral mesto Pskov in se tam naselil. Pskov mu je bil všeč, ker od tod z železnico ni daleč v Petrograd. Vendar je bil trdno namenjen, da še obišče prestolnico, čeprav je vedel, da ga bo policija zaprla, ako

ako ga tam zasledi.

Dvakrat je Vladimir Iljič prav srečno potoval v prestolnico, ne da bi bil kak redar kaj zvedel o tem.

V tretje se je odpravil tja s svojim mlajšim bratom Dimitrijem Iljičem. Skupaj sta vozila s seboj težko košaro; v tej je bila tajna prtljaga - boljševiske knjige za delavce.

Ne na postaji ne v železniškem vozu ni Lenin opazil nič sumljivega; videti je bilo, da ga nihče ne zasleduje.

Kljub temu pa se je sklenil med vožnjo presesti v drug vlak, da pride v Petrograd na tisto postajo, kjer ga redarji nikakor niso mogli pričakovati.

Ta vlak je vozil preko Carskega sela.

Pripeljali so se iz Carskega sela v Petrograd. Vse je šlo po sreči. Poglavitno je bilo, da sta predala košaro zanesljivemu človeku. In Vladimir Iljič je šel nočevat k svojim starim prijateljem.

Ko je stopil Lenin zgodaj zjutraj na ulico, sta ga takoj zgrabila dva redarja: eden se mu je obesil na desno roko, drugi na levo; bala sta se, da ne bi Vladimir Iljič pri aretaciji uničil kakega tajnega pisanja, zaradi katerega bi ga spet lahko izgnali v Sibirijo.

A tako pisanje mu je zares ticalo v žepu.

/Odlomek iz knjige

zgodbe o leninu

ki jo lahko dobite v pionir.knj/

ali poznaš mladinske ilustratorje

Slikanico Alenčica, sestra Gregčeva je ilustriral

MILAN BIZOVIČAR

Slikanico K. Brenkove Dolga pot je ilustriral

IVE ŠUBIC

Knjigo K. Koviča Moj prijatelj Piki Jakob je ilustrirala

JELKA REICHMAN

Knjigo L. Suhodolčana Mornar na kolesu je ilustriral

ACO MAVEC

Zgodbo S. Vošnjaka Kruh, ki ga ni bilo je ilustrirala

MARJANCA JEMEC-BOŽIČ

Slikanico A. Škrlove Nevsakdanje potovanje je ilustrirala

MELITA VOVK-ŠTIH

Pravljico C. Collodija Ostržek je ilustrirala

MARLENKA STUPICA

Slikanico S. Makarovič Zajček gre na luno je ilustriral

TOMAŽ KRŽIŠNIK

Povest I. Zormana Gnezdo Šršenov je ilustriral

JOŽE CIUHA

Knjigo B. Jurca Rodiš se samo enkrat je ilustriral

BOŽO KOS

Pravljico E. Peroci Stara hiša št. 3 je ilustrirala

LIDIJA OSTERG

Pravljico B. Jurca Beli konjič je ilustrirala

ROŽA PIŠČANEC

Knjigo E. Peroci Za lahko noč je ilustrirala

ANČKA GOŠNIK-GODEC

Potopis F. Bevka Rož, Podjuna, Zila je ilustriral

MIKLAVŽ OMERZA

Zgodbico O deklici, ki je prehitro rasla je napisala in ilustrirala

MARIJA VOGELNIK

Andersenovo pravljico Kraljična na zrnju graha je ilustrirala

MARIJA STUPICA

Knjigo M. Kmetove Bureži-brbrači je ilustrirala

MARIČKA KOREN

Pravljico A. Ingoliča Zgodba o črnobeli ovčki je ilustrirala

CITA POTOKAR

Knjigo V. Zupana Trije konji je ilustriral

MAKSIM SEDEJ

Pravljice L. Zupanca Kamniti most je ilustriral

GUIDO BIROLLA

v kranju
živi in ustvarja

Č R T O M I R Z O R E C

Rojen 1. 1907

Delo:

učiteljsko

muzeološko

strokovno /iz tekstilne
stroke/

literarnozgodovinsko

Vaše posebno zanimanje velja ustvarjalcem, ki so živeli na Gorenjskem, zlasti še Prešernu. Opišite našim bralcem nekatere značilnosti raziskovalnega dela.

Podobno je popotniku, ki mu je iti v tujo deželo. Tako se počutim tudi sam, ko si zadam kako nalogo iz slovstvene zgodovine. Sprva si mislim, da delo ne bo nič posebnega, da sem dovolj načitan, da že vse vem in znam. Ko pa se človek naloge loti, se šele prav zave, da skoro nič ne ve in da tudi dosti ne zna. In prične iskati, raziskovati, se učiti. Iznenada pa se vsili še nezogiben čut odgovornosti in da mora v vseh stvareh, v vseh trditvah biti prisotna resnica, ne samo čustva ali pa celo kaka ugibanja. Tuja, mednarodna beseda za tako delo je akribija, to je izraz za vestno, natančno in temeljito raziskovalnost, ki se včasih sme spustiti tudi v podrobnosti, za celotno podobo prav pomembnih.

No, tako sem iznenada obdan od knjig, od "virov", iz katerih smem črpati, ko se mi ustavi korak v slepi ulici. Dostikrat pa odgovora v knjigi ni, moram ven "na teren", kot pravijo raziskovalci, pogovoriti se z ljudmi, posebno starejšimi, spoznati vnanjo krajevno podobo, šege in navade, narečno govorico, iz rojstnih in mrliških matic zvedeti za vzpon in zaton rodov. In še to: previden je treba biti, kot pri črpanju iz pisanih virov tako tudi pri poslušanju ljudi. Za isto stvar je treba vprašati več različnih ljudi.

Črtomir Zorec:

N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...

(Pogovori o koroških krajih in ljudeh)

France Treiber je pel novo mašo l. 1833. Torej je študiral v Celovcu prav v letih, ko je Slomšek navduševal semeniščnike za slovensko slovstvo, ko se je mudil tamkaj zaradi izpitov naš Prešeren (l. 1832) in ko je živel še Urban Jarnik, pesnik-očak med Korošci.

Treiber je služboval na raznih farah kot kaplan in slovel kot dober pridigar. Bil je srednje postave, vesele narave, prijazen z ljudmi; gostoljuben in na sploh dobrega srca. Kadar je imel god, so prišli v goste prijatelji iz vseh krajev. Takrat se je pri Treiberju mnogo pelo in mnogo žlahtnega vinca popilo. Kot župnik v Šentjakobu je veljal za pravega očeta vseh revnih, kajti vse, kar si je pridobil s službo, vse je brž razdal. Neki nemški časopis je ob njegovi smrti zapisal v nekrologu: »Er starb arm wie eine Kirchehmaus« (Umrli je reven kot cerkvena miš).

Vendar pa je France Treiber zapustil pravo bogastvo: čudovito pesem, ki ji med slovenskimi ni primere, pesem o izgubljenem domu. Ki pa simbolizira hkrati tudi izgubo vseh narodnostnih pravic naših rojakov onstran Karavank.

ROJSTVO PESMI

Ker je pesem N'mav čriez izaro tako pomembna kulturna dragotina ne le v glasbenem smislu, pač pa še bolj v narodnostno-političnem, velja tudi povedati, kako je pesem nastala.

Od Šentjakoba do Bač je kakih dve uri peš hoje. Najprej vodi pot skozi gozd, ki mu Rožani pravijo gmajna. Takoj za gozdom se ti odpre pogled na Baško jezero (o njem bo še stekla beseda v naših zapisih), onstran vodne gladine, ki zaradi otočka spominja na naš Bled, leže Bače, v njih pa je stal nekoč Jerovčev dom, »hiša očina« Franceta Treiberja.

(Se bo nadaljevalo)

Saj se zgodi, da ta pretirava, oni drugi pa še kaj zamolči. Računati je treba tudi na občutljivost in na nezaupljivost preprostih ljudi do preradovednega izpraševalca neznanca.

Tako oborožen z vednostjo, po pripravah, ki so dostikrat za en sam odgovor prav dolgotrajne, se šele čutim dovolj sposobnega za izpolnitev naloge, ki sem si jo sam zadal ali ki mi je bila zaupana. Pa še to: na poteh, ki sem jih moral prehoditi skozi knjige in po terenu, sem mimo stvari, ki sem jih iskal, našel še stotero in stotero drugih podatkov, ki mi bodo pač koristni pri izpolnjevanju kake druge naloge.

V tem pa je tudi vsa sreča in bistvo raziskovalnega dela. Podobna je srhljivemu popotovanju skozi čas, ki ga ni več - a je znova oživel pred nčmi. S prijetnim občutkom primeš pero in zapišeš - resnico, sporočilo iz prejšnjih dni..., ki si ga odkril, novico, ki si jo izvedel. Ko vidiš, da je podoba zanesljiva, ubrana na svoje časovno obdobje, da je branje zanimivo in razumljivo - potem nastopi oni znani občutek sreče in miru, ki sledi pošteno opravljenemu delu.

Estimio Zorn

NAŠ RAZGOVOR

Kaj ti v pionirski knj. ni všeč?

stoji zraven ceste in je
preveč hrupa.

Všeč mi ni to, da so knjige
premalo obranjene.

V sobotah naj bi bila knjižnica
odprta ves dan, kar je ponavadi
vedno gneča.

Moralo bi biti več knjig
o slikarstvu, glasbeniških
ali o kakih drugi umetnosti.

Vi mi všeč da knjižnica
ni odprta cel dan.

V knjižnici mi je
všeč vse, kar nicer vanjo
ne bi hodila. Veasih
me moti prevelika
mnosica otrok "sobotah"
vse se tema ne da

V pionirski knjig.
mi je vse vse

Tekrat me najdem knjig, ki
sem jih iskala. V sobotah,
pa ne mi zdi, da je prevelika
greda. Želim si, da bi bila
knjižnica večer dalj časa
odprta, ker imamo učenci
pouk do pol 7^h. Drugače pa

Ker knjižnice ni na primernem
mestu. Ki vidi knjig, ki bi
jih rabil

Predosem bi rad videl, da
bi bilo več knjig o sahu.
Rad bi videl, da bi
imeli, le po nekaj
istih knjig, v različ-
nih številah različnih.

I pionirsko knjižnico sem
kar zadovoljen. Samo to,
da včasih karšeno knjigo
iščem, pa ji ne dolim,
me včasih malo moti.
Drugace pa mi je

KNJIGE

KI STE JIH

- Atlasi znanja
 P. Kunaver: Potovanje po nebu •
 Nebo nad nami
 Pisani živalski svet
 Tomaž spoznava... /slikanice/
 S. Makarovič: Take živalske
 Miška spi
 K. Kovič: Moj prijatelj Piki
 Jakob
 Zlata ladja
 J. Ribičič: Nana mala opica
 P. Townsend: Dvoboj orlov
 E.K. Gann: Soda je lovec
 P. Clostermann: Veliki cirkus
 I. Zorman: V sedemnajstem
 A. Ingolič: Gimnazijka
 B. Jurca: V pasti
 E. Kästner: Izbrano delo
 J. Jalen: Ovčar Marko
 Trop brez zvoncev
 Cvetkova Cilka
 T. Svetina: Stena
 J. Jalen: Bobri
 V. Kavčič: Vaška komanda

NAJRAJE BRALI

ZAPRTA MOLČIM,
ODPRTA UČIM,
RAZDAJAM SKRIVNOST,
LEPOTO, MODROST.

Kaj
je
to
?

BELA NJIVA - PA NI AJDA,
ČRNO SEME - PA NI MAK;
KDOR TO SEME RAD PREBIRA,
BO MORDA ŠE UČENJAK.

POVEDANO

Leta 1973 ste doma prebrali

57976 knjig
 v čitalnici 4764
 s k u p n o 62740 knjig

V čitalnico ste si izposodili

s k u p n o 9799 knjig
 in re-
 vij

CELOTNA IZPOSOJA V PIONIRSKI
 KNJIŽNICI IZKAZUJE V L. 1973

67775 knjig
 in re-
 vij ter
 časopi-
 sov

V knjižnico hodi redno 2172
 bralcev. L. 1973 se jih je na no-
 vo vpisalo 696.

S ŠTEVILKAMI

Z DREVESA PRILETELO,
PERUTI NI IMELO.

Kaj
je
to
?

IZ SAMIH LUKENJ NAREJENO
DRŽIM TI VENDAR, KAR SE DA;
ČE MI IZ SREDE VZAMEŠ ENO,
RAZPADEM TI NA KOSA DVA.

I Z V S E B I N E

Uganke	str. 2, 4, 6, 8, 20, 22
125-letnica	5
Nove knjige	7
Vladimir I. Lenin	9
Mladin.illustrator- ji	11
Črtomir Zorec	13
Naš razgovor	17
Knjige, ki ste jih najraje brali	19
Povedano s števil- kami	21

Rešitev ugank najdeš v knji-
gi SLOVENSKE UGANKE, MK 1965.
/Moja knjižnica III-6/

